

A zavartalan állapotról

VISSZHANG - LXII. évfolyam, 41. szám, 2018. október 12.

Tisztelt Solnay Dénes! Nekem sem dolgom, hogy megvédjem akár Orbán Viktort, akár Vekerdy Tamást, mindkettőjüket óvja a tevékenységükből fakadó oltalom: előbbit hatalma, utóbbit munkássága. Mégis kényszerítve érzem magam, hogy reflektáljak az *ÉS* 2018/37. számában közzétett írására (*Tisztelt Vekerdy Tamás!*, szept. 14.).

Széles perspektívát átfogó gondolatmenete a *Bibliából* kiindulva, érintve Ferenc pápát, Angela Merkelen át eljut a kereszténység fogalmához, miközben mindenkiről akad néhány elmarasztaló szava – stílszerűbben: „leszedi a keresztvizet” róluk. Van azonban egy kivétel: Orbán Viktor. Őt explicite nem veszi védelmébe, csupán helyteleníti Vekerdy véleményét, aki – és most idézem önt – kenetteljes szobatudósként *Magyarország langymeleg nyugalmában* (sic!) mások nevében emelkedett szentenciát mond a keresztényi könyörületességről.

Nem sokkal ez után azt írja: „Magyarországon ma nincs fasizmus, a zsidóság biztonságban van. (...) A vészkorszakkal összemosni a magyarországi zsidók helyzetét ízléstelen hatáskeltés.” Nem tudom, mit ért Ön „biztonság” alatt. Az értelmező szótár szerint a biztonság „veszélyektől, bántódástól mentes »zavartalan« állapot”. Korábban, de mostanában is többen szóvá tették, hogy Horthy Miklós és „munkatársainak” emlegetése, a róluk készített szobrok elhelyezése, az úgynevezett német megszállási emlékmű nem igazán biztosítja a magyar zsidóság „zavartalan” állapotát. Hozhatok mást, így a Sorsok Háza ügyében zajló vitát, ehelyett egy dologban igazat adok Önnek: Magyarországon nincsen fasizmus.

Végezetül egy kiegészítés: publikációjában Ön azt írja: „a keresztény Magyarország szerintem egyet jelent a szabad és mindenki számára biztonságos vallásgyakorlással, kereszténynek, zsidónak, mohamedánnak, buddhistának egyaránt.” A teljesség igénye nélküli felsorolásba én mindenképpen belevettem volna a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség tagjait is.